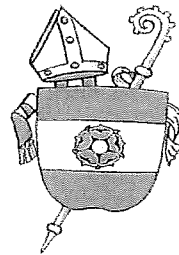

Farní

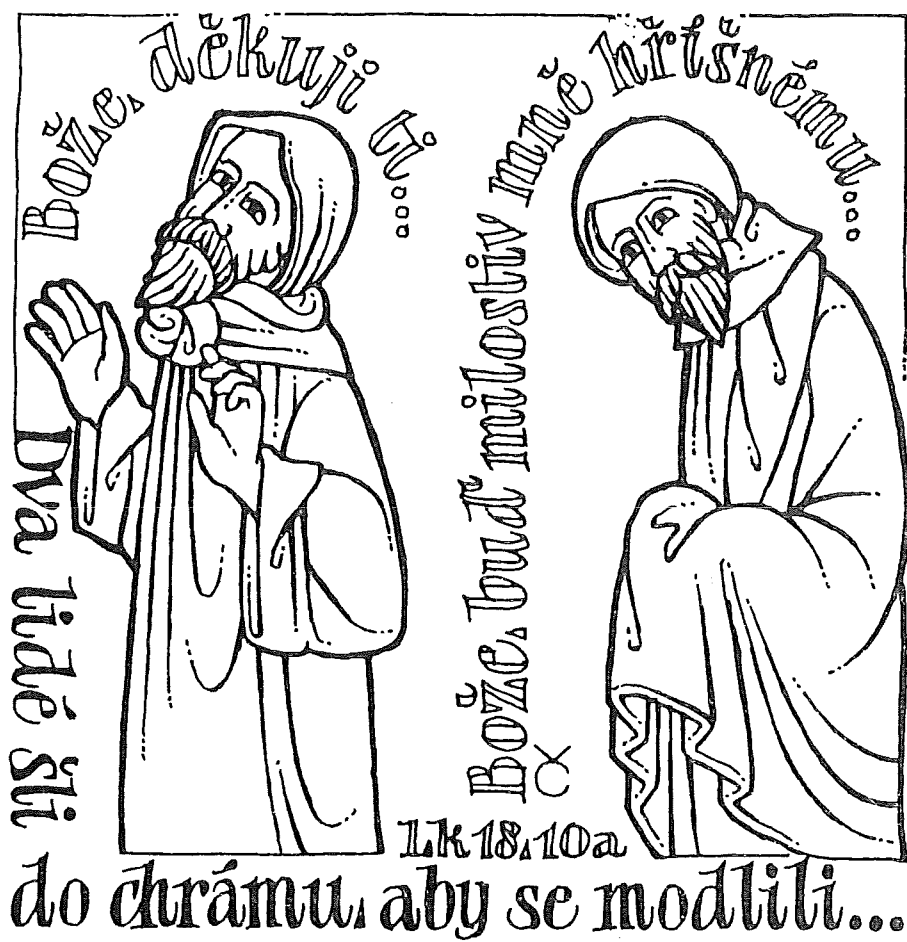
zpravodaj

Český Krumlov

týden č. 43

23.10.2022

Cykklus C
30. neděle
v mezidobí

Evangelium
Lk 18, 9-14

S Ježíšem na jednom laně

Být křesťanem znamená být na cestě, nebo lépe: na pouti, na níž jdeme spolu s Ježíšem Kristem, směrem, který nám ukázal a ukazuje stále znovu. Ale jaký je to směr? Jak ho nalézt?

„Ježíš se ubíral se svými učedníky vzhůru do Jeruzaléma.“ Čteme-li tato slova v evangeliích v kontextu Ježíšovy cesty – cesty, která pokračuje až do konce času – můžeme při stanovení cíle, Jeruzaléma, spatřit různé úrovně. Samozřejmě nás na prvním místě bude zajímat „Jeruzalém“ jako místo: město, kde se nalézal Boží chrám, jehož jedinečnost měla připomínat jedinečnost samého Boha. Toto místo připomíná především dvě věci: na jedné straně hlásá, že Bůh je jediný na celém světě a nekonečně přesahuje všechny místní a časové dimenze; je to Bůh, jehož všichni lidé v hloubi svého srdce hledají a jehož také všichni nějakým způsobem znají. Tento Bůh se však označil jménem. Dal se nám poznat, vydal se s člověkem na cestu dějinami; vyvolil člověka, Abraháma, jako počátek tohoto příběhu. Nekonečný Bůh je zároveň Bohem blízkých. On, který nemůže být uzavřen do nějakého chrámu, chce přebývat mezi námi, být zcela s námi.

Jde-li Ježíš spolu s Izraelem po cestě vzhůru do Jeruzaléma, jde tam, aby s Izraelem slavil Velikonoce; připomínku na osvobození Izraele, které je zároveň vždy také nadějí na osvobození definitivní, jehož dárce je Bůh. Ježíš kráčí na velikonoční slavnost s vědomím, že on sám bude tím beránkem, v němž se dovrší, co o něm praví kniha Exodus: že bude beránkem bez poskvrny, který bude obětován před západem slunce před očima izraelských synů a dcer jako „oběť na věky“ (srov. Ex 12,5-6.14). A konečně Ježíš, který ví, že jeho život sahá dál: nekončí na kříži. Ví, že jeho pouť roztrhne oponu mezi tímto světem a světem Božím; že vystoupí až k Božímu trůnu a ve svém těle Boha a člověka. Ví, že jeho vzkříšené tělo bude novou obětí a novým Chrámem; že se kolem něho ze zástupů andělů a svatých vytvoří nový Jeruzalém, jenž je v nebi, ale zároveň už i zde na zemi, protože svým utrpením otevřel bránu mezi nebem a zemí. Jeho pouť nás vede nad vrchol chrámové hory, až do výšin samého Boha: to je velký výstup, na nějž nás všechny zve. Navždy zůstává mezi námi na zemi a navždy je přítomen u Boha. Vede nás na zemi i dál na druhou stranu.

Z perspektivy Ježíšova výstupu se zviditelňují dimenze našeho následování – cíl, k němuž nás chce dovést: až k Božím výšinám, do jeho společenství, k přebývání s ním. To je pravý cíl, cestou je společenství s ním. Společenství s ním našeho povolání. Putovat spolu za Ježíšem je zároveň vždy také putování ve společenství těch, kteří ho chtějí následovat. Jelikož cesta k opravdovému životu, k formování naší existence jako těch, kdo se formují podle vzoru Božího Syna Ježíše Krista, překračuje naše vlastní síly, znamená toto putování vždy také přijetí situace těch, kdo se nechají vést.

Nacházíme se, abych tak řekl, na jednom laně s Ježíšem Kristem – spolu s ním vystupujeme k Božím výšinám. On nás táhne a přidržuje. Součástí následování Krista je také to, že se necháme vést sami. Součástí následování je učinit úkon pokory, přijmout „my“ církve; chytit se lana, vzít na sebe odpovědnost společenství – netrhat lano svou tvrdohlavostí a domýšlivostí. Pokorná víra v církev a přijetí společenství na stejném laně při výstupu k Bohu je základní podmínkou tohoto následování. Součástí tohoto společenství na jednom laně je také to, že se nestane pány Božího slova, že se nenecháme přesvědčit falešnou myšlenkou emancipace. Pokora, která znamená participaci, je pro výstup zásadním předpokladem. Její součástí je také to, že se stále jím necháme očišťovat a posilovat, že přijímáme pravidla výstupu.

Spojen poutem lásky

„Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání; a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi na věky – Ducha pravdy“. (Jan 14,15-17a) V těchto slovech Ježíš zjevuje hluboké pouto, jímž je spojena víra a vyznání božské pravdy, víra a láskyplná odevzdanost Ježíši Kristu, víra a aktivní život, inspirovaný přikázáními. Všechny tyto tři dimenze víry jsou plodem působení Ducha Svatého, které se projevuje jako vnitřní síla, jež připodobňuje srdce učedníků srdci Krista a uschopňuje je ke stejné lásce k bratřím a sestrám, jakou je miloval Pán. Víra je tedy darem, ale současně úkolem.

„Dá vám jiného přímluvce – Ducha Pravdy“. Víra, jako poznání a vyznání pravdy o Bohu a o člověku, je „ze zvěstování a zvěstování z pověření Kristova“, jak říká svatý Pavel (Řím 10,17). V průběhu dějin církve apoštolové zvěstovali slovo církve a usilovali o jeho celistvé předání svým nástupcům, a ti se je zase předali dalším generacím až do dnešních dnů. Mnozí hlasatelé evangelia položili svůj život kvůli věrnosti pravdě Kristova slova. Ano, díky horlivosti vůči pravdě se zrodila církevní tradice. Stejně jako v minulosti, také dnes jsou osoby a prostředí, které by bez ohledu na tuto staletou tradici chtěly Kristovo slovo překrucovat a připravit evangelium o pravdu, která je podle nich pro dnešního člověka nestravitelná. Snaží se vytvořit dojem, že vše je relativní; také pravda víry údajně závisí na historické situaci a lidském náhledu. Církev ovšem nemůže umlčet Ducha pravdy. Nástupci apoštolů spolu s papežem jsou odpovědní za pravdu evangelia, a také všichni křesťané jsou povoláni, ab na této odpovědnosti měli podíl, a aby spolu s ní přijali směrnice církve. Každý křesťan by měl trvale srovnávat své názory s výroky evangelia a církevní tradice, aby zůstal věrný Kristovu slovu i tehdy, kdy je náročné a lidsky nesnadno pochopitelné. Nesmíme podlehnout pokušení relativismu nebo subjektivistické a selektivní interpretaci posvátných písem. Pouze celostní pravda nás může otevřít přijetí Krista umučeného a vzkříšeného pro naši spásu.

...pokračování v dalším vydání farního zpravodaje.

Benedikt XVI.

Český Krumlov – mešní intence v týdnu od 23.10.2022 do 30.10.2022

24.10.	Po	za
26.10.	St	za
27.10.	Čt	za
28.10.	Pá	za Marii a Štěpána Kaliankovy, Marii Herrmanovou, Annu Němcovou a d. v. o.
29.10.	So	za Adrianu a Adolfa Škopkovy
30.10.	Ne	za farnost

Přehled bohoslužeb

farnost	Pondělí 24.10.	Úterý 25.10.	Středa 26.10.	Čtvrtek 27.10.	Pátek 28.10.	Sobota 29.10.	Neděle 30.10.
Český Krumlov - sv. Vít	17:00P		17:00	17:00	17:00R		9:30P
Český krumlov – Klášter							
Větrní							11:15P
Přídolí							11:15R
Věžovatá Pláně						14:30P	8:00VT
Kájov					17:00P		8:00R
Vyšší Brod							
Loučovice							
Časy uvedené v tabulce tučným písmem jsou mše svaté, ostatní časy kurzívou jsou pouze bohoslužby slova se svatým přijímáním							
Liturgické texty: 30. neděle v mezidobí I. čtení: Sir 35, 15 - 22 II. čtení: 2 Tim 4, 6 - 18 Evangelium: Lk 18, 9 - 14							

- * V pátek 28. října je svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů.
- * **Připomínáme, že v noci ze soboty 29. 10. 2022 na neděli 30. 10. 2022 končí letní čas. V neděli o třetí hodině ranní letního času se posunou ručičky hodin na druhou hodinu středoevropského času.**
- * **V sobotu 29. října se bude konat ve Věžovaté Pláni „slavnost Výročí posvěcení kostela“. Mše svatá „Posvícení“ bude v 14.30 hodin.**
- * V sobotu 29. října bude v Českém Krumlově **v klášteře v 10:00** hodin v kapli sv. Wolfganga mše svatá.
- * V sobotu 29. října v Českém Krumlově **v klášteře v 18:00** hodin se budou konat slavnostní nešpory.
- * V neděli 30. října v Kájově a v Přídolí se bude při bohoslužbách slavit slavnost Výročí posvěcení kostela, které nezají své přesné datum svého posvěcení.
- * **V neděli 30. října budeme v Českém Krumlově po mši svaté přijímat intence na měsíc listopad.**
- * **Upozorňujeme věřící, že ve Větrní v ulici Za Kostelem tj. příjezd ke kostelu na nádvoří je od 3. října uzavřena z důvodu výkopových prací. Proto po dobu těchto prací v ulici Za Kostelem není možné vjíždět a parkovat u kostela ve Větrní.**